

Hvad solskin er for det sorte muld

Otto Mortensen

41

S 1. Hvad sol-skin er for det sor - te muld, er sand op - lys-ning for mul-dets fræn-de, langt

A 1. Hvad sol-skin er for det sor - te muld, er sand op - lys-ning for mul-dets fræn-de, langt

T 1. Hvad sol-skin er for det sor - te muld, er sand op - lys-ning for mul-dets fræn-de, langt

B 1. Hvad sol-skin er for det sor - te muld, er sand op - lys-ning for mul-dets fræn-de, langt

me - re værd end det rø - de guld det er sin Gud og sig selv at ken - de; trods

me - re værd end det rø - de guld det er sin Gud og sig selv at ken - de; trods

me - re værd end det rø - de guld det er sin Gud og sig selv at ken - de; trods

me - re værd end det rø - de guld det er sin Gud og sig selv at ken - de; trods

mør - kets har - me i strå - le - ar - me af lys og var - me er lyk - ken klar!

mør - kets har - me i strå - le - ar - me af lys og var - me er lyk - ken klar!

mør - kets har - me i strå - le - ar - me af lys og var - me er lyk - ken klar!

mør - kets har - me i strå - le - ar - me af lys og var - me er lyk - ken klar!

1. Hvad solskin er for det sorte muld,
er sand oplysning for muldets frænde,
langt mere værd end det røde guld
det er sin Gud og sig selv at kende;
trods mørkets harme
i stråle-arme
af lys og varme
er lykken klar!
2. Som solen skinner i forårstid,
og som den varmer i sommerdage,
al sand oplysning er mild og blid,
så den vort hjerte må vel behage;
trods mørkets harme
i stråle-arme
af lys og varme
er hjertensfryd!
3. Som urter blomstre, og kornet gror
i varme dage og lyse nætter,
så livs-oplysning i høje Nord
vor ungdom blomster og frugt forjætter;
trods mørkets harme
i stråle-arme
af lys og varme
er frugtbarhed!
4. Som fuglesangen i grønne lund,
der liflig klinger i vår og sommer,
vort modersmål i vor ungdoms mund
skal liflig klinge, når lyset kommer;
trods mørkets harme
i stråle-arme
af lys og varme
er røsten klar!
5. Oprind da over »Marielyst«,
oplysnings-sol, med din morgenrøde!
Syng, ungdomsfugl! af dit fulde bryst,
thi modersmålet har toner søde;
trods mørkets harme,
i stråle-arme
af lys og varme
er dansken sød!
6. Som dansken sejred en sommerdag
og jog af marken de lede trolde,
nu sejre lysets den gode sag,
hvor løver føres i hjerteskjolde;
trods mørkets harme,
med stråle-arme
af lys og varme
vor skole stå!
7. Vorherre vidner, at lys er godt,
som sandhed elskes, så lyset yndes,
og med Vorherre, som ler ad spot,
skal værket lykkes, som her begyndes;
i gyldenkarne
skal lys og varme
med stråle-arme
for styret stå!